

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. L. Mitrofan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Minciuna, A. Malî)

ÎN C H E I E R E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Purici Serghei împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la constatarea ilegalității refuzului Agenției Servicii Publice, încasarea compensației pentru concediul de odihnă anual nefolosit, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice” și menținută hotărârea din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 11 august 2017, Purici Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la constatarea ilegalității refuzului Agenției Servicii Publice, încasarea compensației pentru concediul de odihnă anual nefolosit, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, a activat în cadrul ÎS „Cris Registru” (succesor în drepturi Agenția Servicii Publice) din 01 noiembrie 2011 în baza ordinului nr. 513p din 31 octombrie 2011, în funcția de specialist serviciului personal categoria I din cadrul secției evaluare, instruire și remunerarea muncii a Direcției dezvoltare și resurse umane.

A mai indicat că, la 25 noiembrie 2013, a fost transferat în funcția de Inspector superior-revizor al Direcției securitate internă și transport, Secția anchetă de serviciu și controlul respectării disciplinei muncii. Iar, la 23 iulie 2015 prin ordinul nr. 371p a fost concediat în legătură cu reducerea statelor de personal.

Reclamantul Purici Serghei a depus cerere de chemare în judecată la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău împotriva ÎS „Cris Registru” cu privire la declararea ilegalității ordinului nr. 371p din 23 iulie 2015 privind concedierea sa, achitarea salariului pentru lipsa de la serviciu în legătură cu concedierea ilegală, încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, cât și a cheltuielilor de judecată.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016 s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Purici Serghei, s-a anulat ordinul nr. 371p din 23 iulie 2015, în partea ce ține desfacerea contractului individual de muncă și eliberarea din funcție a lui Purici Serghei, s-a încasat de la ÎS „Cris Registru” în beneficiul lui Purici Serghei compensația bănească în locul restabilirii la muncă în mărime de 3 salarii medii lunare în sumă de 22 496 lei, salariul pentru lipsa forțată de la serviciu în legătură cu concedierea ilegală din momentul concedierii și până la pronunțarea hotărârii în sumă de 118 852 lei, prejudiciul moral cauzat prin concedierea ilegală și absența forțată de la muncă în sumă de 2 salarii medii în mărime de 14 997,50 lei, iar în total suma de 156 345,50 lei.

Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017 s-a confirmat tranzacția de împăcare, între Purici Serghei și ÎS „Cris Registru” în următoarele condiții: ÎS „Cris Registru” va calcula spre achitare lui Purici Serghei pentru compensarea tuturor pretențiilor înaintate în legătură cu încetarea contractului individual de muncă suma de 126 345 lei, sumă din care se vor reține impozitele conform legislației în vigoare. Reclamantului Serghei Purici i se va achita suma de 126 345 lei, sumă din care se vor reține impozitele conform legislației în vigoare, în termen de 5 zile din data confirmării de către instanța de judecată a tranzacției.

A notat că, prin ordinul nr. 253p din 24 mai 2017 a ÎS „Cris Registru” în scopul executării hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2016, s-a anulat ordinul nr. 371p din 23 iulie 2015 a ÎS „Cris Registru”, în partea ce prevede încetarea contractului individual de muncă cu Purici Serghei și stabilirea perioadei aflării lui Purici Serghei în relații de muncă cu ÎS „Cris Registru” până la data emiterii hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău – 04 noiembrie 2016.

A susținut că, prin ordinul nr. 258p din 25 mai 2017, contractul individual de muncă enunțat a fost desfăcut începând cu 04 noiembrie 2016, luând la bază încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2017 și art. 85 alin. (1) Codul muncii.

Reclamantul a invocat că după reorganizarea ÎS „Cris Registru”, prin constituirea Agenției Servicii Publice a depus o cerere prin care a solicitat achitarea compensației pentru concediu de odihnă nefolosit în perioada 23 iulie 2015 – 04 noiembrie 2016, astfel prin răspunsul nr. 01/P-13/17 din 28 iulie 2017 cererea acestuia a fost respinsă de către Agenția Servicii Publice.

În drept, reclamantul Purici Serghei și-a întemeiat acțiunea în baza art. 77 lit. d) și e), 78 alin. (1) lit. a) și d), 117 alin. (1), 119 alin. (1) și 353 din Codul muncii și a solicitat în instanța de judecată constatarea ilegalității refuzului Agenției Servicii Publice, încasarea de la Agenția Servicii Publice în beneficiul lui Purici Serghei a compensației pentru concediul de odihnă anual nefolosit în perioada din 23 iulie 2015 – 04 noiembrie 2016, a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, cât și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Purici Serghei.

A fost încasată din contul Agenției Servicii Publice (în calitate de succesor în drepturi și obligații a ÎS „Cris Registru”) în beneficiul lui Serghei Purici compensația pentru concediul de odihnă anual nefolosit pentru perioada 23 iulie

2015 – 04 noiembrie 2016, calculat din salariul mediul lunar în sumă de 7 498,75 lei, suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. În rest, cererea chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice” și menținută hotărârea din 15 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, întrebarea esențială la care trebuie să răspundă instanța pentru justa soluționare a cauzei este dacă Serghei Purici este îndreptățit la compensarea concediului de odihnă anual nefolosit, or în temeiul încheierii din 01 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a confirmat tranzacția de împăcare între ÎS „Cris Registru” și Serghei Purici au fost compensate toate pretențiile între părți, după cum invocă Agenția Servicii Publice.

Astfel, instanțele au evidențiat că, obiectul prezentei cauze excede obiectul cauzei civile precedente, în cadrul căreia a fost confirmată tranzacție de împăcare, și deși Serghei Purici nu a lucrat efectiv perioada cuprinsă între 23 iulie 2015 – 04 noiembrie 2016, pentru care a solicitat compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite, totuși în urma anulării ordinului nr. 371p din 23 iulie 2015 de către însuși angajator și operării modificărilor în carnetul de muncă, Serghei Purici este îndreptățit la compensarea acestor plăți pentru perioada enunțată.

Cu privire la pretenția de încasare a prejudiciului moral, instanțele ierarhic inferioare au indicat că, odată ce eliberarea din serviciu a lui Serghei Purici a fost ilegală, iar Agenția Servicii Publice neîntemeiat pentru o perioadă îndelungată a refuzat acordarea plăților salariale la care Serghei Purici era îndreptățit, iar pentru sentimentele de anxietate, frustrare și disconfort, cauzate prin încălcarea acestui drept și a tuturor consecințelor ce derivă din această încălcare, este necesar de acordat suma de 5000 lei cu titlu de compensație a prejudiciului moral cauzat lezarea dreptului de primi compensația pentru concediile de odihnă anuale nefolosite, excedentul sumei pretinse urmând a fi respins ca neîntemeiat și excesiv.

La 07 august 2020, IP „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea, precum și a apreciat în mod arbitrar probele, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 25 iunie 2020, expediată participanților la proces la 30 iulie 2020, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acestuia de către părți, iar recursul a fost declarat la 07 august 2020. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele

cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de IP „Agenția Servicii Publice”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit

identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către IP „Agenția Servicii Publice”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru